

ПЕТРО ІДЕ ПО ХВИЛЯХ ЖИТТЯ

Іти по воді – це справжнє чудо

Петро побачив Ісуса і не здивувався дуже, бо ще залишились враження від чуда із хлібом. І коли інші апостоли злякались, то він насмілився випробувати Учителя.

«Тоді Петро озвався до Нього і каже: Господи, коли це Ти, вели мені прийти по воді до Тебе. — Іди! — сказав Ісус.»

Петро стає свідком і учасником чуда. Йде по воді. Але усвідомивши все, у час, коли захоплення минуло, тоді починає сумніватися у собі і в Учителі. Під сумнівом руйнується віра і апостол починає потопати.

У цій історії можемо побачити своєрідне пророцтво щодо життя Апостола Петра. Ісус приготував Петра до того, що той колись піде по хвилях життєвих випробувань і буде йти до того часу, поки буде дивитися в очі Ісуса. Коли ж відведе свої очі, то жахнеться і злякається. Наслідком такої паніки буде його “потопання”-зрада.

У цій же історії можемо віднайти себе, історію своєї віри

Багато людей, які колись були активними при церкві, повторили шлях Петра. Спочатку жили радістю свого ентузіазму, були під захопленням. Вони немов ішли над хвилями труднощів.

Це захоплення з часом пройшло і почалось усвідомлення реальних труднощів. Дехто заламався

Якщо подивимось на причину упадку, то можемо змитити, що замість того, щоб далі дивитися на Ісуса в часі випробувань, дехто почав дивитися на людей. А що люди роблять, що люди скажуть. Дивитись на людей – це те саме, що дивитися на хвилі у морі. Хвилі постійно змінні, неспокійні і постійно розбурхані.

Саме тому, дивлячись на людей, ми теж можемо злякатися від змінності їхньої поведінки, поглядів, обіцянок і наслідком може бути наше потопання, втрата віри, втрата колишніх благородних цілей.

Що врятувало Петра? – молитва.

«Та, побачивши, що вітер сильний, злякався, почав потопати й скрикнув: Господи, рятуй мене! Ісус зараз же простягнув руку, вхопив його...»

Маємо навчитись від св.Петра рятувати свою віру: постійно молитися, а особливо у хвилинах наших випробувань.

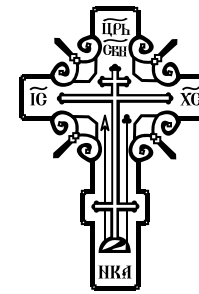
Витримає той, хто покладеться на Бога. Бог його врятує. Так сталося із Петром, так станеться з Тобою.

Українська Православна
Парафія Святої Трійці в СІЕТАЛІ

Священик Ігор Бобак

БЮЛЕТЕНЬ

№15, Серпень 2011

Ukrainian Orthodox Parish
of Holy Trinity in Seattle

Reverend Ihor Bobak

BULLETIN

Issue 15, August 2011

1805 38th Ave Seattle, WA 98122 | www.htuocs.weebly.com * Священик Ігор Бобак | 908.655.6308

Голова п. Андрій Пилиповець | 206.941.3701 * Секретар п. Назар Паславський | 425.787.2838

Щиро вітаємо приятелів та гостей, які моляться сьогодні з нами, та сердечно запрошуємо на всі Богослуження у нашій Церкві. Це є Храм Божий для всіх, що входять до нього. Не залишаймо його не помолившись за себе самих, своїх ближніх, цю парафію та її священнослужителів.

КАЛЕНДАР

7 серпня	11:00 Св. Літургія (Неділя 8-ма Успіння прав. Анни. Прп. Макарія) Глас 7
14 серпня	11:00 Св. Літургія (Неділя 9-та Винесення Древа Хреста. Мчч. Макавеїв. Хрещення України. Поч. Спасівки. Піст) Глас 8
21 серпня	11:00 Св. Літургія (Неділя 10-та Свт. Еміліана.) Глас 1 Освячення овочів і фруктів Обід після Літургії
28 серпня	11:00 Св. Літургія (Неділя 11-та УСПІННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ) Глас 2, після літургії подячний молебень до Матері Божої з нагоди 20-ї річниці незалежності України.

СВЯТА: 6 серпня-Субота † Св. мчч. Бориса і Гліба. Мц. Христини, 9 серпня-Вівторок † Велкмч. Ціл. Пантелеймона. 19 серпня- П'ятниця ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДНЄ. Освячення овочів і фруктів (перенесення на неділю)

ОГОЛОШЕННЯ

Нам потрібна Ваша допомога в проведенні ремонту (побілити підвальні приміщення каплиці і церкви). Якщо в Вас є можливість допомогти, звертайтеся до п. Андрія Пилиповця за телефоном 206.941.3701.

В суботу, 27 серпня, з 13:00 до 20:00, відбудеться святкування 20-ї річниці незалежності України.

**Carco Theater, Renton Community Center
1717 Maple Valley Highway, Renton, WA 98057**

ЗАБУВАЄШ? ЩО Ж, ТОДІ НАГАДУЙ СОБІ... АБО ПРО ТЕ, ЯК КУЛЬТУРНО НАГАДУЮТЬ ПРО СМЕРТЬ

Сучасний світ повний різноманітної інформації, повний різних винаходів і пропозицій. З кожним днем стає все більш неможливо бодай ознайомитися, а не те, що б пам'ятати про це все.

У якийсь момент задумуєшся і усвідомлюєш цю незчисленність і те, що водночас сам є якоюсь частиною цього універсу, немов маленька піщинка.

І так твоє життя у цьому хаосі може просто десь згубитись, а потім стати забутим і незаміченим. Саме тому, ти час від часу нагадуєш іншим про своє існування, як це роблять інші з тобою. Сідаєш перед телевізором і тобі відомі фірми часто нагадують, що вони ще є. Йдеш по вулиці, а рекламні стенди все частіше привертають увагу, щоб ти часом не забув про необхідні для життя речі.

Одного дня вирішив просто пройтися десь, щоб пізнати частину того, що є скарбом і може мене збагатити. Йду по вулицях старого містечка і оглядаю стародавні пам'ятки. Вони лишень своєю присутністю вже щось нам нагадують, а точніше – історію, говорять про те, що було колись давно.

Жителі цього містечка не є такими спостережливими як я. Мабуть, вони вже звикли і не потребують довгого споглядання, щоб заглибитися у те, що людство залишило, як цінність, для інших поколінь. Поволі увагу привертає мур. Високий, камінці широкі, мабуть також старовинний. Кожний мур оберігає щось дуже цінне. Приховує від ока інших, і в цей же час сам стає об'єктом споглядання.

Ще здалеку було видно, як люди підходили до цього муру і щось пильно роздивлялись. Це були рекламні плакати, які я, наближаючись, побачив. У мене природно виклик бунт проти надокучливої реклами, яку понатикували всюди.

Природно і сам зацікавився тим, що рекламували і що так приваблювало перехожих. На велике здивування побачив фотографії людей, їхні прізвища, а також слова співчуття. Здогадався. Тут вивішують оголошення тих, хто нещодавно помер.

Значить – це не реклама, а може і реклама... У цих роздумах окинув трохи оком і пішов далі. Моє життя продовжується, але тепер вже з пригадкою про те, що колись і мої земські кроки зупиняться... і може мене колись так востаннє розрекламують, пригадуючи водночас іншим про кінець їхнього життя.

Усвідомлюю, давно вже не задумувався над цим. Хм... Мабуть не було кому мені пригадати... Переконають, що рекламувати потрібно: кому сповіщати про незнане, а кому пригадувати про забуте.

Кажуть є такі монахи, що вітаються один із одним словами: Пам'ятай, що помреш!

А ще одного разу у колі знайомих ми почали говорити про смерть. Один із нас, не витримавши, обурився, пояснюючи: “Хіба немає вже про що говорити?”

“о.Віталій www.rozdum.org”

ЧУДО ПОМНОЖЕННЯ ХЛІБА БУЛО ЛИШЕ ДВА РАЗИ. ЧОМУ?

Бог творить чудо з нашою допомогою

Бог, щоб залучити людину до її спасіння, заохочує до співпраці. І тут немає гордої поведінки Бога, бо показує, необхідність спільного діяння. Ісус часто запрошував людей, щоб вони співдіяли із Його чудодійною силою. Пригадаймо зцілення людей. Уздоровлення відбувалось спільними зусиллями. Тому не дивно, що апостоли деколи впадали у дитяче захоплення від сили, яку отримали від Христа. Але і ця сила не була для розваги публіки, але завжди для добра людини і виконання Божої волі.

Чудо нас має зближувати до Бога

Кожне чудо має нас зближувати до Бога. В іншому випадку воно нам пошкодить. Люди, після чуда із хлібом, шукали за Христом, бо хотіли «легкого хліба». А «легкий хліб до добра не приводить». Ще по сьогодні історики закидають римлянам минулих століть, що це вони знищили Римську культуру через гасло “Хліба і видовищ”. Мабуть тому Ісус зробив таке чудо лише двічі.

А з іншої сторони чудо – це дуже небезпечно явище і для тих, через кого Бог виявляє свою силу. Деколи люди, отримувачи дар чудодійної сили, впадали в гріхи: гордості, лінивства, захланності. В результаті самі гинули від цього дару. Самозахоплююча думка легенько штовхала до гріха Люцифера – привласнити Боже, а тут вже і не далеко, щоб стати ворогом Бога.

Дехто із духовних отців застерігає шукати чудес! Чудеса не спасають. Спасає віра і любов.

Ми є свідками чуда кожного дня

Притча про помноження хліба випадає у цю пору року. У час, коли все підготовляється до збору врожаю, а дехто жнива вже почав. Читаючи цю історію із помноженням хліба, можемо зауважити, що для нас землеробство стало звичною річчю: сіємо, доглядаємо та збираємо плід нашої праці.

Та той, хто є землеробом, той добре знає, що ці прості слова є насправді довгим роком плідної ризикованої праці. Кілька помилок і врожаю може не статися. І навіть тоді, коли все робиш безпомилково, все рівно допускаєш можливість втрати. Золотим часом вважається збір врожаю. Коли сієш трошки, а збираєш у тридцять/сто разів більше. Чи це не чудо?

Таких чудес помноження маємо багато: народження дитини, помноження усміху... і всі вони нехай ведуть до Бога.

Мабуть так і є, бо такі чуда стаються більше ніж два рази.

